

SABADELLENCS

CONXITA TARRUELL ESCRITORA DE LLIBRES DE VIATGES

Viatgera inquieta i activista cultural

La sabadellenca Conxita Tarruell i Llonch acaba de publicar el seu setè llibre: «La força del ritme i la percussió. Viatges solidaris i culturals pel Senegal i Gàmbia» (Tushita Edicions, 2017). El llibre enceta la nova col·lecció anomenada La maleta del viatger.

Les presentacions del nou llibre fins ara confirmades són: Dimarts 7 de març, a les 7 del vespre, a l'Auditori de la Biblioteca Vapor Badia (c/de les Tres Creus nº 127, de Sabadell). Dimecres 22 de març, a les 7 del vespre, a la Biblioteca

Frederic Alonso i Orfila (c/Església nº6, de Sentmenat). Divendres 21 d'abril, a les vuit del vespre, a l'Espai Àgora del Centre Cívic Sant Oleguer (c/Sol i Padrís nº 93, de Sabadell). Dimarts 25 d'abril, a les 19,30 h. a l'Ateneu Terrassenc (Passeig del Vapor Gran nº39, passatge B, de Terrassa). Dimarts 9 de maig, a les 7 del vespre, a la Biblioteca Vila de Gràcia (C/Torrent de l'Olla nº 104, de Barcelona). Dimarts 25 de maig, a les 19,30 h. a la UES. Unió Excursionista de Sabadell (c/Salut, nº14-16, de Sabadell).

«Per a mi, hi ha un abans i un després del Senegal»

Josep Gamell

Acabes de publicar «La força del ritme i la percussió. Viatges solidaris i culturals pel Senegal i Gàmbia». Me'n fas cinc cèn-tims?

En aquest volum, constituït per quatre llibres que abracen un període de dotze anys, explico amb el cor, com és el meu costum, els viatges que he fet al Senegal, Gàmbia i el País Bassari, quatre estades que m'han marcat i m'han transformat personalment. No és un llibre de viatges convencional, sinó una porta oberta de bat a bat al món, des d'allò que som nosaltres però també des del desig d'amarar-se dels altres.

M'agradaria conèixer el perquè d'aquest llibre.

És un gran goig per mi haver pogut escriure aquest llibre. Era un repte que tenia feia temps, ja que des de l'any 2002, quan vaig fer una estada al Senegal a través de l'Escola Pia, hi va haver un canvi a la meua vida.

I doncs?

El fet de conèixer la realitat de

les escoles i compartir el dia a dia amb els mestres i els alumnes em va enriquir i em va ajudar a sortir de mi mateixa i a obrir nous horitzons. A la tornada vaig sentir que no em podia quedar per a mi sola tot el que havia viscut, ho havia de comunicar i fer una campanya de sensibilització per recollir beques d'estudis adreçades als infants del Senegal, etc. Em va sorgir una gran força i valentia interiors per parlar davant dels mitjans de comunicació: intervencions en televisió i ràdio, seminaris, tallers i conferències... Vaig començar a escriure articles a revistes i diaris. Després de totes aquestes accions, moltes persones van col·laborar en els programes de beques (començant per la meua escola de Sabadell) on va participar cada classe a partir de tercer de primària.

De llavors ençà què vas descobrir?

Que teníem moltes coses per aprendre els uns dels altres i que la millor manera de fer-ho era per mitjà d'intercanvis interculturals. Vaig trobar el

que buscava a través de les rutes solidàries organitzades per l'ONG Setem. Durant quatre anys consecutius vaig ser a l'Equador, al Brasil, al Perú i a Costa Rica. D'aquí va sorgir el meu primer llibre: «Viatges com a transformació personal. Una experiència a l'Amèrica Llatina», al qual n'han seguit uns sis més. Més endavant vaig tenir l'oportunitat de conèixer ETHNIC, que organitza viatges de turisme solidari a l'Àfrica. A partir d'aquí em varen proposar d'anar a Gàmbia l'any 2011, al Senegal el 2012, i a Gàmbia, el Senegal i el País Bassari el 2014. Per tant, el llibre que presento és un recull de les meves experiències d'aquest quatre viatges realitzats en quatre períodes de temps diferents, al llarg de dotze anys, juntament amb un recull de testimonis i d'entrevistes a persones i associacions vinculades amb aquests països africans.

Retrocedim al març de l'any 2002, quan vas viatjar al Senegal per conèixer les Escoles Pies d'aquell país. Com va començar tot?

El Secretariat de l'Escola Pia de Catalunya, em va oferir la possibilitat de participar en una estada al Senegal per a professionals de les Escoles Pies de Catalunya, amb l'objectiu de conèixer els diversos projectes que l'Escola Pia estava duent a terme en l'àmbit educatiu en aquest país africà. De seguida em va semblar interessant realitzar aquell viatge perquè creia que m'ajudaria a sortir del meu món tancat i a expandir horitzons, en un moment de la meua vida en què necessitava un canvi. Estava oberta a conèixer nous llocs i noves maneres de viure. Vaig fer tràmits amb l'Escola Pia i m'ho van concedir. Em varen convocar, a mi i a altres persones que hi estaven interessades, a unes reunions que van tenir lloc a l'Escola Pia de Sant Antoni conduïdes per Pere Vilaseca, que ens va anar preparant per saber cada dia més el projecte. Els escolapis catalans porten quasi mig segle treballant al Senegal.

Amb quin objectiu?

Construir escoles allà on les escoles públiques no arriben.

Estan situats a tres zones: Sokone, Dakar i Casamance. A mida que m'anava informant i llegint sobre aquest país m'engrescava cada vegada més per fer el viatge. Vàrem formar un equip petit, moguts per un interès comú, per fer un intercanvi cultural i educatiu amb les Escoles Pies del Senegal. Érem cinc mestres en representació de les escoles de Barcelona, Mataró, Sabadell, Terrassa i Vilanova.

A tall de síntesi, quines són les experiències viscudes que destacaries?

Aquell viatge va ser inoblidable i colpidor. Per a mi, hi ha un abans i un després del Senegal. És una experiència vital que m'ha marcat per sempre. Em va despertar el sentit de l'observació i em va fer relacionar amb les persones del meu entorn. Tot el que vaig viure ha enriquit el meu bagatge personal. Vaig tornar amb la maleta plena de vivències.

Com ara quines, per exemple?

Els nens que vaig tractar durant aquell temps em van transmetre serenor, amb la mirada transparent dels seus

